

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Tvífaldur flaggdagur tensix

Vit eiga at flagga í dag, tey sum hava bæði stong og flagg.

Vit eiga at flagga í hálvvari við Merkinum.

Onnur halda, at vit eiga at flagga í heil-
a r i

við Dannebrog.

Ella við Dannebrog heilt har uppi við húnin og við Merkinum undir, knappliga halva stong undir.

Men flaggdagur er ikki, ikki almennur flaggdagur. Men til ber at flagga kortini. Tað eiga vit at gera, flaggdagur ella ikki.

Tí merkisdagur er. Ja, gamaní, merkið við lítillátinum m. Ikki Merkisdagur

25 ára hátíðardagur er. Minnisdagur. Tann 6.oktober.

Fjórðingsöld er nú liðin, síðani Føroyar aftur fóru á húsagang í Danmark.

Danskarar vóru stórsinn-
aðir sum altíð og góvu okkum pengar, nógvar pengar.

At alt gongur so seint í Føroyum, vit krevja og brúka nógva tíð, sama, hvat vit gera, kemur okkum enn eina ferð

til góðar.

Vit hava leitað í 20 ár nú, men onga funnið.

Á nýggjárinum strika danskarar hálva milliard, hálva milliard krónur, sum vit skylda teimum, tí vit hava ikki funnið olju.

Kanska finna vit hana 2.januar 2018. Tað

gera vit ikki, tí

eingin leitar tá. Men tá tey fara at leita aftur. Tá vit finna olju, tí hon er har, siga tey, sum siga seg vita. Tá hevur eingin brúk fyri olju longur. Tá er alt vordíð grønt. Vit hava langt síðani funnið vatn og vind.

Ókey, hatta var síðsta oljan í hasum tanganum.

Sum amerikanarar – og tí at kalla allur heimurin – hava sín nineeleven, hava vit, og bara vit, okkara tensix.

Tritúsund seks hundrad og nøkur doyðu í tornunum báðum í New York. Vit mistu fyrátúsund tá fyri 25 árum síðani. Vit kundu havt verið yvir 54.000 fólk nú.

Hvør hevði so skyldina? Tað er neyðugt at vita. Hví fingur vit okkara tensix á miðjari myrkari oktobernátt í 1992?

Nógv siga, at amerikanarar høvdu sjálvir skyldina í nineeleven.

Amerikanarar hava ikki sum vit danskarar at tveita skyldina á.

Tey kundu bara havt ansað betur eftir teimum, sum lærdu seg at flúgva, men bara at fara upp frá. Teir lærdu seg ikki at seta flogfar. Tí høvdu teir ikki brúk fyri at duga.

Teir lærdu seg avmarkað flogkynstur. Og tað var nóg mikið til teirra brúk.

Vit kundu eisini havt ansað betur eftir tá seint í farnu öld. Men tað gjørdu vit ikki. Ávaringarklokkurnar ringdu og ringdu, tær leikaðu í hart. Men eingin her hoyrði tær.

Tær ringdu úr Danmark. Sum fekk skyldina fyrri, at vit ikki hoyrdu tær. Vit sóu heldur ikki vitarnar, hóast teir lýstu bjartari enn nýslignar myntir.

Men farið er farið. Nú hátíðarhalda vit 6.oktober, 25 ára dagin, við dýrd, mæti, skarti og skreyti. Onkur fer væntandi, ella vónandi, at halda røðu, nú tað aftur gongur so væl og betur enn nakrantíð. Vit siggja ikki kreppur fyri berum pengum og ríkidømi.

Fyri at stimbra og styrkja samleikan tá, fekk Merkið litakotur. Tað var ikki longur bara reytt, blátt og hvítt, sjá tú blánar og alt hatta har. Nú er tað sambært tjóðskaparlóg PMS 032 og PMS 300. Hvítt er framvegis tó bara hvítt og ikki ráhvítt til dømis, ella illhvítt sum orðabókin sigur.

Sjá tú PMS 300...

Lógin um flaggið er annars sera forkunnugur lesnaður eins og flestu lógir eru. Har eitur okkara flagg Føroya flagg og ikki Merkið.

Vit halda veitslu í dag, tí vit blivu bjargað tá fyri 25 árum síðani og verða tað eisini næstu ferð. So tað er bara at koyra ahead.

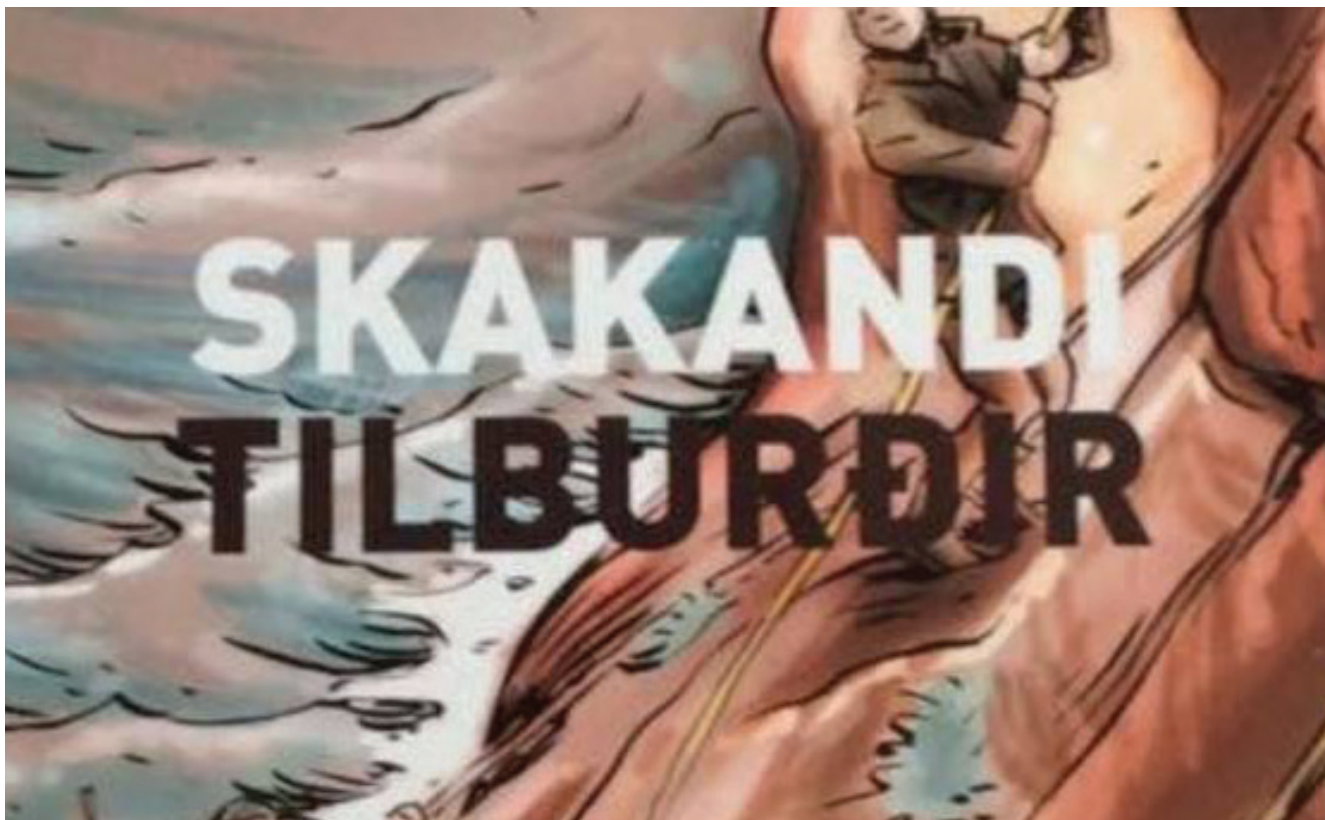
Vit syngja meðan vit hava í stong, vinda í húnar hátt ella hálvt.

Vit kunnu ikki minnast, men minna á, hvat hendi 6.oktober 1992. Tíðin lekir øll sár.

Jú, men pengar gera tað skjótari, nóg skjótari. Teir grøða ringastu sár, eisini banasár.

Høgni
Djurhuus

SMÁDRONGUR DOYÐI AV MORTERGRANAT

Hetta er tólvta árið á rað, at forlagið Føroya Met gevur út bókina, Skakandi Tilburðir. At bókin hevur so mong ár á baki, er eitt prógv um, at hon er væl umtókt.

Í bókini, sum nú er komin í bókabúðirnar kring landið, eru fjúrtan frásagnir, og eins og í bókunum, sum áður eru komnar, eru frásagnir frá fólki kring landið.

Hetta eru fólk, sum hava verið fyrri einari ella fleiri skelkandi hendingum, har tað stóð um lív.

Í bókini hesaferð er frásøgn um hending úti í Lítlu Dímun, har illa stóð til, tá menninir ikki sluppu av aftur oynni, og frásøgn er um smádrong í Sørvági, sum misti lívið av mortergranat.

Frásøgn er eisini um stranding, sum varð raktur av hørðum ravmagnsstoyti, og frásøgn er um skelkandi hending við Eystugrønland, har skiparin fór í havið og kom skrávuna.